

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra Fædra

Citation: Bang, Herman: "Fædra. Brudstykker af et livs historie.", i Bang, Herman: *Fædra. Brudstykker af et livs historie.*, J.H. Schubothes boghandel. Græbes bogtrykkeri, 1883, s. 129. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang11val-shoot-idm140665832350960/facsimile.pdf> (tilgået 16. september 2021)

Anvendt udgave: Fædra. Brudstykker af et livs historie.

Divaner som en dunkel og duftende Haremssal, og træt og kraftløs sank hun sammen i en Stol.

Greven kom ind og urolig ved Synet af sin Hustrus forstenede Ansigt, lod han Haanden glide gennem hendes Haar og spurgte ængsteligt:

— Ellen, du er ikke rask:

Men Ellen rystede paa Hovedet og bøiede det bort fra hans Kærtegn.

— Jeg har det godt, sagde hun. Jeg er kun saa træt.

Og naar Greven var gaaet, og Portiøren var faldet til efter ham, sad hun igen, stirrende og fortabt i sine Tanker.

Ellen Urne spurgte sig selv, om det dog evig, evig skulde blive ved som nu. Hun saa paa sit Liv, som det blev levet, indholdsløst, fra Dag til Dag, og hun syntes, at det var kun som et snigende Mord. En evig, en evig Karussel omkring det tomme, ligegyldige.

Men saaledes var det, og der var intet andet.

Og hun — hun blev her. Hun reiste sig ikke og gik, løb ikke fra denne Gammelmandsforelskelse, hvis mindste Berøring var hende en Væmmelse. Der kunde være Dage, hvor hun syntes, hun maatte fly, hvor hun æklede rent for sig selv og kaldte sig med Pøbelens Navne, fordi hun sad endnu her i de Urners Palæ . . . men hun blev.

Hun havde valgt den ældste af sine mange Bellere, saa havde hun troet sig tryk. Og saa